

Sezóna za vodou

28. 3. 2016

Docusoap Sezóna za vodou se zaměří na životní zápasy, které neprobíhají jen na ledě, ale také v soukromí českých a slovenských hokejistů v NHL. Režisér Jaroslav Vojtek zmapoval životy Jiřího Hudlera, Davida Pastrňáka, Martina Havláta, Patrika Eliáše, Zdeno Cháry, Ondřeje Pavelce a dalších hráčů. Šestidílný cyklus poodhalí, jak žijí hokejisté v záměří, které se stalo jejich druhým domovem. Diváci České televize budou moci Sezónu za vodou sledovat od 6. dubna každou středu od 21.00 na ČT1. Odborným poradcem celého cyklu je Robert Záruba.

Kanadsko-americká NHL je pro každého hokejistu splněný sen. Každý den se ze sportovních zpráv hrnou informace o tom, kolik si který český hráč připsal bodů, jak si polepšil v té či oné tabulce, kdo se zranil nebo přestoupil. Jednoduše čísla a tabulky. Co se týče společenského života, musí si čeští fanoušci vystačit s útržkovitými a zavádějícími informacemi z bulvárního tisku nebo profilů na sociálních sítích samotných hráčů.

„V docusoapu Sezóna za vodou, který se natáčel v sezóně 2014/2015, jsme chtěli jít trochu dál a zjistit, jaký je skutečný život profesionálního hráče NHL. Byli jsme si vědomi toho, že tato kariéra má i odvrácenou stránku než jen vysoké výdělky. V NHL se do základní sezony musí vejít 82 zápasů. Jakkoli se to zdá v nabitém kalendáři nemožné, týmy stíhají ještě plnohodnotný trénink. Hráči si musejí zvyknout na intenzivní zátěž zvýšenou cestováním po celém kontinentu. Trenéři obvykle vyžadují plné nasazení při každém cvičení včetně osobních soubojů. V nejkvalitnější lize se u hráče

*předpokládají nejen hokejové dovednosti, ale také mimořádná fyzická odolnost," říká kreativní producentka **Kamila Zlatušková** v jejíž tvůrčí producentské skupině Sezóna za vodou vznikla.*

*„Chceme divákům přiblížit běžný život hokejových hvězd v NHL. Jaký vliv má nelehká práce na jejich osobní životy, rodinu a přátele? Zajímalo nás především dění mimo led, ale při natáčení jsme velmi brzy přišli na to, že hokej se z jejich života odpárat nedá a tvoří páteř veškerého dění. U některých začínajících talentů, jako například Davida Pastrňáka, je to ve větší míře. U těch zkušenějších už přece jenom převažuje rodina a zdraví. Jedna sezóna pak tvoří rámec celé série," osvětluje dramaturg **Richard Komárek** a dodává: „Hráče jsme vybírali podle více kritérií. Potřebovali jsme především hráče otevřené a komunikativní, protože při jejich vytížení a práci plné cestování, bylo natáčení náročné. Dalším kritériem byla generační rozdílnost. Chtěli jsme hráče, který je úplně nováček – David Pastrňák. Hráče, který je ve svém klubu legendou – Patrik Eliáš, Zdeno Chára. Hráče, který má velký smysl pro humor – Jiří Hudler, Ondřej Pavelec. Postavu, která si prošla nelehkými obdobími – Martin Havlát. Také jsme chtěli několik týmů, kvůli odlišným přístupům k tréninku, odlišnému životnímu rytmu, vnímání hokeje fanoušky. Jinak se žije v Kanadě a jinak v New Jersey. Týmy jsme však podřídili výběru hráčů, ti byli klíčoví.“*

Tvůrcům šlo také o příběhy, které jsou mnohdy nečekané a pozoruhodné. Například Zdeno Chárovi v jeho začátcích nikdo nevěřil, že by se svou výškou mohl hrát profesionální hokej. Po otci, který reprezentoval Československo, si zvykl prát se o svou naději a nikdy se nevzdávat. Na začátku se v Americe protloukal, jak se dalo: myl auta, pomáhal ve fit centru a sázel stromky. Dnes je Zdeno Chára na vrcholu. Boston Bruins mu svěřili kapitánské céčko, ve vitrině má Norrisovu cenu pro nejlepšího obránce NHL, mluví šesti jazyky a bere plat, jaký nedají dohromady všichni ti, kteří se mu na začátku cesty smáli. Přes to všechno se věnuje charitě a je neuvěřitelně skromný.

Naopak Martin Havlát byl na začátku v jiné pozici. Kamkoli v NHL přišel, vzbuzoval velká očekávání. Dlouho se Martina držela pověst hráče, který svými nejlepšími kousky poblázní fanoušky a jinými zase trenéry. Každopádně jeho kariéře chybí po sedmi stovkách zápasů v NHL hlavní drahokam -

pořádný úspěch týmu, v němž hrál. Nejdál se podíval do finále konference. Jeho kariéru narušila četná zranění. Jen jednu sezonu z patnácti zvládl téměř bez absence a byl to jeho nejlepší ročník v soutěži. Diváci však budou svědky narození jeho druhého dítěte a přehodnocování jeho životních priorit.

Na Sezóně za vodou pracoval tým tvůrců, který, mimo jiné, v minulém roce uvedl koprodukční film České televize Koza z prostředí boxu na prestižním filmovém festivalu Berlinale.

„Velmi se mi líbil nápad, že úspěšné hráče NHL bude portrétovat oceňovaný slovenský filmař Jaro Vojtek ve spolupráci s uznávaným producentem a režisérem Ivanem Ostrochovským. Věřím, že diváci i divačky ocení kvalitní týmy na obou stranách této hrací plochy,“ dodává producentka **Kamila Zlatušková**.

Odborným poradcem dokumentární série je **Robert Záruba**, který o cyklu říká: *„V žádné jiné profesionální soutěži světového významu neměla a nemá naše republika takové zastoupení jako v NHL. Název dokumentární série naznačuje, že pro nejlepší české hráče znamená angažmá v NHL zajištění na celý život. Ale teprve obsah každého jednoho příběhu odhalí, co všechno se někdy skrývá v pozadí sportovních výkonů. Jedinečný pohled na naše borce bude zajímavý i pro nás, co denně hltáme a předáváme výsledky, které ovšem ne vždycky řeknou všechno.“*

Aktéři Sezóny za vodou pohledem režiséra Jaroslava Vojtky

Patrik Eliáš byl velmi kamarádský, otevřený a nesmírně rodinně založený. Když rodinu zakládal, tak trenér říkal, že už nebude mít takové výkony, jaké měl. To ho ještě víc nabudilo. Je to bojovník, který se rve do poslední chvíle. Lídr.

David Pastrňák je nesmírný talent, který zažívá velkou slávu. Působil na mě tak, že o tom ví, ale zároveň s tím umí pracovat. Není namyšlený, ale naopak skromný. Ví, že se to každou chvíli může zvrtnout. Umí dobře předvídat.

Zdeno Chára je nedostupný (smích).

Jiří Hudler je velký parťák a z celé party, kterou jsem natáčel, také největší lídr. Velmi kamarádský chlap. Když k němu do týmu přišli noví hokejisté, tak je ubytoval u sebe doma a postaral se o ně. Ve svém útoku má mladší kluky, které táhne, a to nejenom na ledě, ale i lidsky. Je vzorem pro ostatní a obětavý člověk. A nejsou to jen fráze.

Ondřej Pavelec je flegmatik. On ten život bere tak, jak přijde. Když bude zrovna na vrcholu, tak bude. Když nebude, tak nebude. Ze všech, které jsme natáčeli, to bral nejméně dramaticky. A kromě toho, že je flegmatik, je také optimistou.

Michal Frolík je pracant. Tedy, systematický pracant. Když všichni odejdou z ledu, tak on ještě cvičí. Má jasný cíl a jde si za ním.

Martin Havlát je v NHL snad už patnáct let. V životě se má dobře, má krásnou rodinu. Chybí mu trofej. Ještě nezažil Stanley Cup. Čas se mu krátí a podle mě prožívá takové vnitřní napětí, jestli se mu to ještě podaří.

Nejvíc jsem se bál fráze „tak určitě,“ říká režisér Jaroslav Vojtek

*Jaroslav Vojtek (*1968) absolvoval Filmovou a televizní fakultu VŠMU v Bratislavě, obor režie dokumentárního filmu. Jeho debut My zděs byl uvedený v soutěži na MFF Karlovy Vary a získal hlavní cenu za nejlepší film na mezinárodním filmovém festivalu Jeden svět. O hokej se před natáčením Sezóny za vodou vůbec nezajímal.*

Byl pro Vás hokej před natáčením Sezóny za vodou téma?

Ne. Tohle byl vlastně můj první projekt v životě, který se nějakým způsobem dotýkal sportovců. Cítil jsem to jako výzvu. Zajímalo mě, co všechno tam najdu, jak to dokážu postavit. Věděl jsem, že půjde spíše o osobnosti samotné než o hokej jako takový. Myslím, že i kvůli tomu mě oslovil producent Ivan Ostrochovský. Ten s tím nápadem přišel. Aby se poodkrylo pozadí těch hokejistů v NHL.

Když za Vámi s nabídkou přišel, věděli jste už, s jakými hráči budete pracovat?

V tomto nám velmi pomohl hokejový komentátor Robert Záruba. Měli jsme jeden takový výjezd za oceán, kdy jsme se, spolu s ním, potkali s mnoha hráči. Celé to bylo za běhu. V té době jsme mluvili s těmi, u kterých se předpokládala velká sezona, nebo s těmi, kteří v NHL hrají skoro celý život.

A samotná struktura dokumentu, ve které jste se zaměřili na generační rozdílnost, hráče, kteří mají stmelujícího ducha, smysl pro humor a podobně, vznikla až po rozhovorech?

Dá se říct, že ano. Víte, pro mě to bylo velmi dobrodružné natáčení. Musíte si uvědomit, že se jedná o velké hvězdy NHL a tím pádem jsou časově velmi zaneprázdnění. Bylo velmi komplikované se s nimi dohodnout na časech, kdy bychom mohli točit. Času mají extrémně málo. Pokud ho mají, tak ho věnují rodině, což chápu a respektuji. Musím ale říct, že byli fantastičtí. Třeba Patrik Eliáš nebo Jiří Hudler mě pozvali k sobě domů, kde jsme jejich rodinný život mohli dokumentovat. Vždycky nám říkali vše upřímně. Ale i přes to všechno jsme se museli přizpůsobovat jejich harmonogramu, což bylo, jak jsem říkal, složité.

V Sezóně za vodou se věnujete i tomu, jak moc je hokej logisticky náročný. Už jen přesuny „hokejového materiálu“ a vůbec samotných hráčů jsou extrémně komplikované...

Ano. U Sezóny za vodou jsme měli okolo třiceti natáčecích dní. Natáčeli jsme různě. Třeba čtyřikrát nebo pětkrát za dva týdny. Několikrát se nám stalo, že jsme po dohodě někam přišli, ale hráči měli změněný trénink, tak jsme mnoho hodin jen tak „viseli“ v okolí a pak jsme dostali hodinu na natáčení. Točili jsme na začátku sezony, během i kousek po ní. Chtěli jsme zmapovat, jak hráči prožívají to, když se dostanou nebo nedostanou do užšího výběru, co to s nimi dělá doma, jaká je to zátěž na psychiku a jestli se nad to dá vůbec povznést. Vlastně to byl časosběrný koncept. Některé jsme točili i poté, co vypadli ze soutěže. Jiřího Hudlera jsme dokonce natáčeli v České republice, když už byl z bojů o Stanley Cup venku. Bavili jsme se s ním, jak vidí další sezónu.

Rozhovory s hokejisty jsou specifické téma, v České republice se uchytilo ustálené „Tak určitě“...

Musím přiznat, že tohoto jsem se obával opravdu nejvíc (smích). Měl jsem pocit, že moje největší výzva za celou režisérskou kariéru je ta, aby odpovědi nebyly jednoslovné ano, ne, nebo dvouslovné tak určitě. Takže jsem zvolil metodu, kdy jsem se neptal tak úplně doslova, jen jsem inicioval situace. Třeba když si jde Patrik Eliáš koupit televizi, tak já jdu s ním a přitom se o něčem bavíme. Snažil jsem se to hnát směrem k takovým věcem, které jsou pro jejich fanoušky neznámé. Třeba při zmiňované televizi nebo nákupu potravin jsem se ptal na to, jak je to s jeho váhou, protože když přišel do NHL, byl velmi hubený. Snažil jsem se hráčům vytvořit prostředí, ve kterém se cítí dobře. Nejtěžší to bylo se Zdenem Chárou. Ten byl absolutně vytižený a dokumentární film vnímá jako rozhovor, to znamená, že si sedneme a povídáme.

To, že jste se o hokej předtím nezajímal, Vám během natáčení přišlo jako výhoda nebo nevýhoda?

Myslím si, že to byla výhoda. I díky tomu, že nejsem hokejově založený, jsem se k těm hvězdám choval jako k obyčejným lidem. Hned jsme si potykali a neměl jsem je za bohy. Kdybych takový respekt měl, natočil bych toho málo. Přijali mě rychle. Když jsme měli první kolo výběru s Robertem Zárubou, tak jsme byli přesně dohodnutí na oslovení konkrétních hráčů. Ale potom jsme jeli ještě z USA do Kanady, protože jsme měli málo materiálu. Tam jsme dokumentovali a zpovídali Hudlera a Pavelce. A bylo to výborné. NHL v Kanadě je mnohem otevřenější než ve Spojených státech. Pustili nás do zákulisí. Trenéři byli mnohem vstřícnější. Mohli jsme tam, kde hráči cvičí, kde probíhají masáže. Tohle bylo třeba v Bostonu velmi těžké.

Procedurálně?

Ano, získat povolení k tomu, abychom mohli točit v šatně Bostonu, bylo téměř nemožné.

Proč myslíte, že tomu tak bylo?

Je to velký byznys. Fabrika. Museli jsme mít povolení k tomu, abychom mohli točit v hledišti, třicet minut předtím než vůbec zápas začal. Je to živé divadlo, co se natočí, to se potom prodává.

Hokej je v České republice nejpopulárnější sport. Proč myslíte, že obdobný dokument o hokejistech ještě nikdo nenatočil?

To nevím. Sám jsem byl překvapený, že se to ještě nikdo nepokusil zmapovat. K hráčům je komplikované se dostat. Mě to bavilo. Když kluci začali povídat o svém vlastním životě, tak mě to úplně pohltilo. Poprvé v životě jsem dělal dokument, ve kterém je komentář, takže bych řekl, že jsem to udělal takové populárnější. Diváctější. Bylo to pro mě nové.

Jak natáčení braly rodiny hokejistů?

Velkou překážkou bylo to, že mají obavy z bulváru a nedůvěřují novinářům. Bojí se toho, že na ně budou vytahovat kdejaké zákulisní věci. Nejtěžší bylo je přesvědčit, že nám jde jen o ten hokej, jejich životy a nic bulvárního. Měli s tím špatné zkušenosti, což nám řekli hned na začátku. Když jsem se ale začal ptát, tak pochopili, že nám nejde o nějaké laciné senzace, ale o zmapování toho, jak se jim tam žije. Když se nám povedlo něco natočit, tak už neříkali „to tam nedávejte“ nebo „to vystřihněte“. Byla to od nich férová hra.

Život hokejistů, nebo profesionálních sportovců, je většinou dost idealizován, ať už díky medializaci nebo jiným věcem. Co Vás nejvíce překvapilo?

Lidé z Evropy se dívají na to, že někdo ročně vydělá sedm milionů a je slavný. Je za tím ale obrovská dřina. Ti kluci chodí každý den na tréninky, drží se v kondici, musí mít jídelníček, který jim podpoří výkon a nemůžou si dovolit žít běžným životem. Každý den musí myslet na to, že jejich cílem je podat výkon. I přes léto, kdy mají přestávku, se musí držet v kondici. Je to jednoduché, na hráčovo místo čeká pět dalších. A tak je to od zápasu k zápasu. Když někomu klesne výkonost, hned ho vymění. Je to tvrdá hra.

Překvapila mě jejich skromnost. Mají sice hodně peněz, ale auto si koupí protože potřebují někam přemístit. Koupí si velké, protože je bezpečné. Pro ně i pro rodinu. Peníze zbytečně nerozhazují, i když by si mohli dovolit leccos.

Bude v Sezóně za vodou i nejslavnější český hokejista Jaromír Jágr?

Ne, ten nechtěl. Povedlo se mi ho natočit náhodou (smích). Když to viděl, dovolil, abychom ho snímali dvě minuty. Šlo nám především o další kvalitní hráče, o kterých se méně ví, ale jsou výkonnostně dobří. A také muselo jít o zajímavé osobnosti.

Zajímají se hráči o to, co se děje v České republice nebo na Slovensku?

Měl jsem z nich pocit, jakoby tam byli jen na určitý čas. To spojení s vlastí mají velmi silné. Sledují aktuální politickou situaci. Když jsme za nimi přišli, věděli o všem, co se dělo v Česku nebo na Slovensku. A navíc sledují i politickou situaci ve Spojených státech.

Za oceánem jste zažil sezónu, která možná z pohledu hráčů nebyla ničím výjimečná. Bylo to pro Vás zklamání stejně jako pro ně?

Myslím, že oni jsou velcí profíci. Řeknou si, že když to tenhle rok nevyšlo, vyjde to ten příští a udělají pro to všechno. Už ty prohry umí strávit, zpracovat. A co se týká filmu, šlo mi hlavně o lidi. I film může být jako sport. Někdy to vyjde, někdy ne.

Za mořem mě fascinovalo, jak celý ten systém NHL funguje a jak zdravý je. Každý tam má svoji roli a všichni ji dělají s radostí. Natačeli jsme muže, který se Hudlerovi stará o výstroj. A u toho člověka je to životní poslání. Co mě překvapilo je, že to fanoušci za mořem berou víc jako zábavu. Na našich stadionech je to někdy agresivní. Tady mi přijde, že je to víc o sportovním duchu. Když hosté udělají pěknou akci a zaútočí, tak fanoušci zakřičí, zatleskají, pochválí je. Zábava a sportovní duch. To mě fascinovalo.

Věnujete se v Sezóně za vodou i sportovním agentům?

Česká televize – Tiskové oddělení Kavčí hory, 140 70 Praha 4 T: +420 261 133 312 F: +420 261 218 599
E: pressct@ceskatelevize.cz www.ceskatelevize.cz/press RSS: www.ceskatelevize.cz/rss/tiskove-zpravy

Zjistil jsem, že vztahy mezi hráči, trenéry a agenty musí být v první řadě lidské. To jsem moc nečekal. Agent se na hráče dívá komplexně. Jakou má povahu, jestli umí makat, dřít, jestli to psychicky zvládne. Potom výkonnostně. Byl jsem u Hudlera doma, když tam měl svého agenta a jsou to kamarádi. Na téhle bázi podle mě může vzniknout vztah, že hráč má přirozený respekt právě k agentovi a pozorně jej poslouchá.

A kolik zápasů jste viděl naživo?

Hodně (smích). Bylo jich asi dvacet.

Anotace jednotlivých dílů

1. díl (vysílání ve středu 6. dubna od 21.00 na ČT1)

Docusoap, který se během uplynulé sezóny NHL 2014/2015 zaměří na životní zápasy, jež neprobíhají jen na ledě, ale také v soukromí elitních českých a slovenských hokejistů Jiřího Hudlera, Davida Pastrňáka, Martina Havláta, Patrika Eliáše, Zdeno Cháry, Ondřeje Pavelce a dalších. Šestidílný cyklus z prostředí NHL poodhaluje působení českých a slovenských hokejistů v USA a Kanadě, kde našli svůj druhý domov. Byť pro mnohé jen přechodně. Svět velkého hokeje je cíl, který si všichni vytyčili, ale který není snadné si udržet. Nahlédneme do úplných začátků kariéry hráče, který prožívá svůj první zápas. Ale také do rodin hokejistů, pro které už je přece jen na prvním místě rodina a zároveň obava z toho, že každé jejich zranění může mít fatální důsledky.

2. díl (vysílání ve středu 16. dubna od 21.00 na ČT1)

Ve druhém díle David Pastrňák pokračuje ve svém účinkování v novém týmu Boston Bruins. Osmnáctiletý útočník se stal nejmladším hráčem American Hockey League. Přizpůsobil se jinému hokeji, zlepšil stabilitu v soubojích a neztratil přitom své přednosti - šikovnost a hlavně rychlost. Boston Bruins si ho nečekaně brzy vytáhli na zkoušku a udělali z něj nejmladšího hráče sezony v NHL. Jiří Hudler se našel v nové roli. Mladší spoluhráči ho začali respektovat jako mentora a vůdce týmu v kabině i na ledě. Současně s jeho skvělým rokem se také Calgary Flames začaly zvedat z pozice outsidera a po pěti letech si držely naději na postup do play off. Jiří Hudler také otevřeně hovoří o svém otci, který byl pro něj nejlepším trenérem. Nově se v seriálu představí Martin Havlát, který kamkoli v NHL přišel, vzbuzoval velká očekávání. Jeho kariéře však po sedmi stovkách zápasů v NHL chybí pořádný úspěch týmu, v němž hrál. S přítelkyní mají v současnosti jiné radosti. Očekávají druhé dítě.

3. díl (vysílání ve středu 20. dubna od 21.00 na ČT1)

Nedílnou součástí hokejového týmu jsou i kustodi, kteří se starají o zázemí hokejistů. Ve třetím díle se podíváme do zákulisí týmu Calgary Flames a Mark Depasqual poodkryje nejen „spotřebu“ hokejek Jiřího Hudlera. Martin Havlát chtěl být původně brankářem, než mu došlo, že bude přece jen lepší dávat góly. Z povahy brankáře mu ale něco zůstalo. Umírněnost. Při prvních rozhovorech s kanadskými reportéry mu chyběla sebedůvěra. Ty časy jsou dávno pryč. Určitá křehkost k němu ale patří stále. Devět let se trápí s bolavým ramenem, ačkoliv mu lékaři po první operaci tvrdili, že ho už trápit nebude. Davida Pastrňáka čeká rozhodující zápas. Stane se napevno součástí prvního týmu nebo půjde zpět na farmu?

4. díl (vysílání ve středu 27. dubna od 21.00 na ČT1)

Ve čtvrtém dílu se ukáže, že být součástí hokejového týmu znamená i účast na charitativních akcích. Zde se angažuje i Zdeno Chára. Dvoumetrový hráč z česko-slovenské rodiny ční nad zbytkem NHL jako maják. Zdeno Chára zosobňuje ten nejklasičtější americký sen, jaký si lze představit. Všechno v životě i v hokeji si vyvzdoroval vůlí a oddaností. Při tréninkové dřině dokázal balancovat na hranici sebezničení. A nezměnil se, ani když se vytrvalostí dopracoval mezi hvězdy. Na ledě už mnohokrát strašil a bil soupeře, na „suchu“ je stále zdvořilý, vnímavý, citlivý a velmi trpělivý. Po šesti letech mají Calgary Flames naději na postup do play off. Do konce sezony zbývá 10 zápasů, jen 4 se ale budou hrát v Calgary. Jiří Hudler se ještě nikdy nedržel v elitní desítce kanadského bodování. Skvělá

sezona by ale byla Jiřímu k ničemu, kdyby se nepodařilo dotáhnout tým do bojů o Stanleyův pohár. Patrik Eliáš se chystá na exhibici, která se z původní čisté charity proměnila v nablýskaný večer plný zábavy. All-Star game je totiž především velká společenská událost.

5. díl (vysílání ve středu 4. května od 21:00 na ČT1)

V pátém dílu se seznámíme i s prací hokejového agenta Jiřího Hudlera, kterým je Petr Svoboda. Pro hráče je to klíčová osoba, která pomáhá měnit jeho sportovní i osobní život. Agentu živí změna – jakákoli. Přesun z Česka do Evropy, do Ameriky, úprava smlouvy. Dobrý agent může kvalitního hráče zajistit finančně na zbytek života. Špatný agent může zadusit i pronikavý talent. Také si uděláme drobnou historickou exkurzi do hokejových začátků Jiří Hudlera. Ten se učil hokej v rodné Olomouci, ale když se s otcem přestěhoval do Vsetína, stihl jako žák základní školy místní zlatou éru. Na pověstném místním stadionu Na Lapači, přezdívaném pro sedlovitou střechu „valašský Saddledome“ vybrousil svůj talent. Už v dorostu dokázal v sezoně nasbírat neskutečných 114 bodů. Juniorské období Davida Pastrňáka zhodnotí jeho bývalý trenér Martin Janeček.

6. díl (vysílání ve středu 4. května od 21:45 na ČT1)

V závěrečném dílu už je jasné, že nikdo z hráčů, kteří v seriálu vystupovali, v této sezoně Stanleyův pohár nezískají. Patrik Eliáš prožil zatím nejtěžší z 19 sezon v NHL. Ještě nikdy neměl tak málo bodů a jeho útok neprohrál tolik mini zápasů. V soutěži, která individuální výkon přepočítává na statistiky, to znamená tvrdý náraz. Konec kariéry je najednou blíž, než by si byl Patrik na začátku ročníku ochoten připustit. Hráči, jejichž příběh jsme celý rok sledovali, končili sezonu ve stejný den. Poslední zápas se nejvíc povedl Michaelu Frolíkovi, který pomohl Calgary porazit své bývalé spoluhráče z Winnipegu. Boston v Tampě prohrával, minutu před koncem vyrovnal, ale víc už nestihl a na nájezdy prohrál nejen utkání, ale po dalších výsledcích i svou naději na postup. Poslední zápas sezony přinesl Bostonu smutek. Už dlouho nedodalo Česko do NHL tak kvalitní hráče jako při mimořádně silném draftu 2014. David Pastrňák postupoval rychleji, než bývá zvykem. Šanci, kterou mu dala marodka v kabině Bostonu, využil bez zakolísání. Od prvních střídání bylo zřejmé, že tenhle pronikavý talent může být ozdobou klubu a jednou možná i celé NHL. V hlasování fanoušků Bostonu získal Cenu pro největší překvapení sezony.

Sezóna za vodou

Hlavní aktéři: Patrik Eliáš, Martin Havlát, Zdeno Chára, David Pastrňák, Ondřej Pavelec, Michael Frolík, Jiří Hudler // **kreativní producentka ČT:** Kamila Zlatušková // **koproducenti:** Endorfilm, Punkchart Films // **námět:** Ivan Ostrochovský // **scénář a režie:** Jaroslav Vojtek // **dramaturgie:** Richard Komárek // **kamera:** Michael Kaboš, Tomáš Stanek // **střih:** Bronislav Gotthardt // **odborná spolupráce:** Robert Záruba